

РЕШЕНИЕ

№ 654

гр. София, 04.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 10.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **10082** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуален кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано по жалба на Ю. Л. Д., ЕГН [ЕГН] срещу мълчалив отказ на Кмета на Столична община /СО/ да се произнесе по заявление за достъп до обществена информация вх. № СОА19-ЕВ01-315/29.07.2019 г.

В жалбата са развити доводи, че оспореният мълчалив отказ е незаконосъобразен. Жалбоподателят сочи, че е подал заявление по електронен път с искане за предоставяне на обществена информация до Кмета на СО, надлежно входирано на 29.07.2019 г., което е удостоверено и от самата администрация, с оглед което към 13.08.2019 г. е изтекъл срокът на административния орган да отговори на искането и е формиран мълчалив отказ. Претендира се отмяна на мълчаливия отказ и връщане на преписката на административния орган със задължителни указания за произнасяне с надлежно решение по ЗДОИ по подаденото заявление, в определен от съда срок. Претендира направените по делото разноски.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по оспорването, редовно и своевременно уведомен, не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на

оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е адресат на акта и което е неблагоприятно засегнато от него, т.е. при наличие на правен интерес от оспорването, в преклузивния срок по чл.149, ал.2 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Административното производство е образувано по подадено от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация вх. рег. № СОА19-ЕВ01-315/29.07.2019 г. до Кмета на СО. С него жалбоподателят е поискал предоставянето по реда на ЗДОИ на следната информация и документи:

1. Има ли права и/или задължения и какви СО по отношение на притежателя на домейна aris.bg и на разположената на него правно-информационна система „А. У.“? От какво произтичат тези права/задължения? Да му бъдат предоставени всички документи, свързани с тези права/задължения.

2. Предмет ли са на договорна уредба и как са уредени отношенията между притежателя на домейна aris.bg и системата „А. У.“, от една страна, и СО /или СОС/, от друга страна?

3. На какво основание актовете на СО/СОС се публикуват и поддържат в по принцип актуален вид от притежателя на домейна aris.bg и в системата „А. У.“ посредством препратка/бутон от официалния сайт на СОС (т.нар. секция „Нормативни актове“)? Има ли сключен договор за тази цел?

4. Какви права и задължения произтичат за СО във връзка с публикуването на актовете на СОС на домейна aris.bg и в правно-информационната система „А. У.“ ?

5. Кой носи отговорност и предвидена ли е такава при грешки в публикуването на актовете на СО/СОС?

6. Заплащат/получават ли се суми по договор между СО и притежателя на домейна aris.bg и на правно-информационната система „А. У.“, за какво и какви суми са заплатени до сега от сключване на договора?

7. Как (по какъв път, канал, средство за комуникация) се предоставят/получават актовете на органите на СО/СОС (наредби, решения, заповеди и др.) за публикуване на домейна aris.bg и в правно-информационната система „А. У.“?

8. Ако има сключен/и договор/и с притежателя на правата върху домейна и правно-информационната система, да му се предостави, за да се запознае със страните, правата и задълженията, отговорностите, санкциите, евентуалните финансови задължения и с всички уговорки между страните.

В заявлението жалбоподателят е посочил, че желае исканата информация да му бъде предоставена по електронен път на посочения в заявлението електронен адрес.

При преценка законосъобразността на оспорения мълчалив отказ, съдът съобрази следното:

На основание чл. 28, ал.1 от ЗДОИ, заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране. По заявление вх. рег. № СОА19-ЕВ01-315/29.07.2019 г. срокът за произнасяне е бил до 12.08.2019 г. вкл. До посочената дата няма произнасяне на компетентния административен орган, поради

което е налице формиран мълчалив отказ.

За да е налице задължение за предоставяне на определена информация, тя трябва да е обществена по смисъла на чл. 2, ал.1 от ЗДОИ, т.е. свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за задължените по закона субекти. С разпоредбата на чл. 10 и чл. 11 от ЗДОИ е дадено законово определение на понятията "официална" и "служебна" информация. Официална е информацията, която се съдържа в актовете, издавани от държавните органи и на органите на местно самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл. 10 ЗДОИ/. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл. 11 ЗДОИ/.

В случая заявителят по същество е поискал достъп до обществена информация, като е подал заявление, което от формална страна отговаря на изискванията за редовност по чл. 25, ал. 1 от ЗДОИ. Заявлението е адресирано до Кмета на СО, в качеството му на задължен субект по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, следователно същият е следвало да се произнесе с решение, като това задължение произтича от разпоредбата на чл. 28, ал.2 от ЗДОИ и е обвързано с 14-дневен срок от датата на регистриране на заявлението за достъп до обществена информация. Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал.1 АПК, вр. чл. 28, ал.1 ЗДОИ, непроизнасянето в 14-дневния срок от подаване на заявлението за достъп до обществена информация представлява мълчалив отказ. Не се спори, че исканата информация има характера на „обществена информация“ по смисъла на ЗДОИ.

С оглед характера на обществените отношения, които урежда приложимият материален закон /предметът и целта на закона/ и при изричната разпоредба на чл. 28, ал.2, чл. 34, чл. 38 и чл. 39 ЗДОИ, за формата и съдържанието на решението, както и за връчването му, е налице императивна законова разпоредба, която изисква и задължава субектите по чл. 3 от закона да се произнесат писмено по заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация. Налице е императивна разпоредба на закона, въвеждаща задължението за писмено произнасяне по заявлението. При направено искане за достъп до информация задълженият субект е длъжен да разгледа подаденото заявление, извършвайки поредица от действия, регламентирани в разпоредбите на чл. 28 – чл. 33 вкл. от ЗДОИ, вследствие на които да прецени исканата информация дали е такава по определението на закона или не, налице ли са законови ограничения за достъп до исканата информация и в зависимост от това да уважи искането в пълен или ограничен обем, или да постанови мотивиран отказ. Това правило е приложимо и в случаите, когато задълженият субект прецени, че търсената информация не може да бъде получена на основание ЗДОИ. Единствената призната от специалния закон възможност за процедиране е да се постанови решение за предоставяне или за отказ за предоставяне на достъп до поисканата информация, за което да бъде уведомен заявителят. Правната конструкция по чл. 58, ал. 1 АПК, уреждаща необорима презумпция, че сезираният орган не е съгласен /налице е формиран отказ/ и фикция за произнасяне /годен за обжалване акт/, е установена в защита на заявителя като му предоставя възможност да се брани срещу бездействието на сезирания орган. След като специалният закон /ЗДОИ/ изисква изрично произнасяне на задължения субект, то неговото мълчание винаги се явява незаконосъобразен мълчалив отказ в хипотезата на чл. 58, ал. 1 АПК.

Необсъждането поотделно на направеното заявление по пунктове пречатства както

жалбоподателя, така и съда да изведе волята на органа и практически се приравнява на липса на мотиви.

По изложените по-горе съображения съдът намира, че оспореният в настоящото производство мълчалив отказ е незаконосъобразен поради противоречие с разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ. Отказът следва да бъде отменен, а административната преписка да бъде върната на задължения субект за произнасяне. При новото произнасяне актът следва да бъде постановен от компетентния за това орган по чл. 3 ЗДОИ във връзка с чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, в предвидената писмена форма - решение, което да съдържа посочените в чл. 34, съответно чл. 38 от ЗДОИ реквизити, и при спазване на предвидената в Глава трета на ЗДОИ процедура за предоставяне на достъп до обществена информация.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК основателна е претенцията на жалбоподателя да му бъдат присъдени направените по делото разноски. Предвид това, ответникът следва да заплати на жалбоподателя разноски в размер на 510, представляващи заплатена държавна такса в размер на 10 /десет/ лева и адвокатско възнаграждение в размер на 500 /петстотин/ лева. Разноските са надлежно доказани и своевременно поискани.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, Административен съд - София град, Второ отделение, 50-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Ю. Л. Д. мълчалив отказ на Кмета на Столична община да се произнесе по заявление за достъп до обществена информация вх. рег. № СОА19-ЕВ01-315/29.07.2019 г.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Кмета на Столична община за изрично произнасяне по заявление за достъп до обществена информация вх. рег. № СОА19-ЕВ01-315/29.07.2019 г., подадено от Ю. Л. Д. в 14 - дневен срок от влизане на настоящото решение в сила съобразно мотивите, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Ю. Л. Д., ЕГН [ЕГН] сумата от 510 /петстотин и десет/ лева, представляваща разноски по настоящото дело.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, по арг. от чл.40, ал.3 ЗДОИ.

СЪДИЯ: